

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Tioårsminnen av massakrer

I år är det tio år sedan den folkomröstning som kom att innebära slutet på Indonesiens ockupation av Östtimor hölls. Den 5-6 april 1999 ägde en massaker rum i en kyrka i staden Liquica. Mer än 100 obehäpnade internflyktingar som hade flytt för att komma undan våldsvågen dödades eller skadades. Tio år senare samlades över 200 människor – lokalbefolkning, överlevande, anhöriga och människorättsaktivister – till en minnesstund. Efter tal av flera högt uppsatta personer inom kyrkan, administration och FN-missionen, dock ej presidenten, premiärministern och missionschefen, fick deltagarna avge vittnesmål. I den deklaration som författades refereras till övergreppen och det nämns att det efteråt inte framkommit var de döda kropparna hamnade. Inga av de ansvariga för massakern har ställts in-

för rätta. Deklarationen kräver att rättvisa ska skipas för offren.

Den 17 april 1999 samlades milismän framför regeringsbyggnaden i Dili, varifrån de gick mot Manuel Carrascalao hem där de dödade mer än ett dussin människor och skadade många fler. På tioårsdagen av händelsen samlades mer än 100 människor vid platsen för att hedra offren. Blommor och ljus placerades vid ett minnesmärke bakom huset, där många kroppar hade dumpats. Överlevande talade och läste upp en deklaration som uttryckte önskemål om att upprätta rättvisa för offren. Det nämndes att ingen av de skyldiga för övergreppen har ställts inför rätta.

Gabriel Jonsson